

Een listige hartendief

Blijspel in drie bedrijven

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN LISTIGE HARTENDIEF** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2007 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLLEN:

Man/Vrouw	Rol	Leeftijd spel
Man	Niels: Vader van Myrthe, houdt erg van vrouwen. (erg grote rol)	45-55 jaar
Man	Wiebe: Man van het goede leven, zwerver. Vindt het allemaal wel best zo. Vriendelijke, rustige man.	Maakt niet uit
Man	Jochem: Homo, wat niet veel mensen van hem weten. Lieve jongen, maar niet soft.	Eind 20- begin 30
Vrouw	Marjolein: ongeduldig, kinderlijk, kletsgraag. Zus van Jochem.	30-36 jaar
Vrouw	Myrthe: Verliefd op Jochem. Vlotte, wat pittige jongedame. Dochter van Niels en Iris.	25-30 jaar
Vrouw	Iris: Vrouw van Niels. Moeder van Myrthe. Pittig. Is het zat om haar man steeds de fout in te zien gaan, zal hem ervoor laten boeten.	45-55 jaar
Vrouw	Dieuwertje: Een nieuwsgierig, vreemd vrouwtje, wat van alle roddels op de hoogte is en ze ook zelf verspreid.	Maakt niet uit
Vrouw	Renée: stagiaire bij Niels op het werk. Triest geval, maar mist vooral zelfvertrouwen.	17-25 jaar
Vrouw	Cora: Buurvrouw van Niels en Iris, moeder van Jochem en Marjolein. Komt overal achter, samen met Dieuwertje.	Rond de 60
Vrouw	Tessel: verlegen jonge vrouw, die net in de buurt is komen wonen, werkt bij Myrthe op het gemeentehuis.	Midden 20- midden 30
Vrouw	Marloes: Minnares van Niels. Geniet van zijn aandacht. Naïef, maar vooral blind van verliefdheid.	40-50 jaar
Man	Simon: Houdt park schoon. Verbitterd over zijn saaie leven, zal hij nou eindelijk eens al die rommelmakers terugpakken.	45+

Veel leeftijden zijn aan te passen. Maar let op de familieverhoudingen!

DECOR:

Er staat een grote vuilnisbak, liefst container, tegen de achterwand van struiken die wat meer naar voren staan. Links daarvan een bankje. (achter het bankje zit een ruimte opgevuld met bomen en struiken) Achter de afvalbak een opening maken. Iemand gaat er namelijk in zitten en kan er zo even uit. Aan de rechterkant een standbeeld (het leukst als deze beklad is met enkele leuzen) Er staan bomen en struiken.

Voor het op- en afgaan is het niet heel belangrijk, van welke kant de spelers dit doen. Wel zal het vaak zo zijn dat mensen van de ene kant opkomen en daarna doorlopen door aan de andere kant af te gaan. Of dat ze juist van de andere kant opkomen dan een ander is afgegaan. Dit is zelf aan te voelen.

Met dank aan 't Auwt Durps Toniël uit Merkelbeek.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat, zien we een open plek, waar overal blikjes op de grond, flesjes, bekertjes, snoepzakken liggen; het is echt een troep. We zien Wiebe, die lekker onderuitgezakt op het bankje zit. Naast hem op de bank staan twee grote boodschappentassen. Hij heeft een flesje pils in zijn hand en drinkt er lekker van. Zijn kleding is smerig en versleten, hij heeft een stoppelbaardje en evt. een snor.

Wiebe: Wat een mooie dag is het toch weer. Heerlijk toch, zo'n leventje? Geen kopzorgen, geen geldzorgen, geen vrouw om me zorgen over te maken. Ja Wiebe, je hebt het allemaal best goed geregeld. Die vrijheid, heerlijk toch? *(Niels komt met zijn koffer op. Zijn stropdas hangt half los, zijn blouse hangt slordig uit zijn pantalon)* Ha die Niels. Heb je weer even kunnen ontvluchten aan de dagelijkse sleur?

Niels: Wat je zegt, ja. Wat een gezeur was het weer. *(zakt naast Wiebe op het bankje neer)*

Wiebe: Oh jee, is je vrouwtje erachter gekomen?

Niels: *(geschrokken)* Waarachter?

Wiebe: Je weet wel...

Niels: Je wilt toch niet zeggen dat jij weet van...

Wiebe: Wiebe weet altijd alles.

Niels: Verdorie zeg. Ik dacht echt dat ik het goed deed.

Wiebe: Hoe heet ze?

Niels: Marloes.

Wiebe: *(waarlijk geschrokken)* Oh nee, echt?

Niels: Wat 'echt'?

Wiebe: En zie, zo kom ik overal achter.

Niels: Wat bedoel je nou?

Wiebe: Ik wis helemaal nie dat je een minnares had, man. Ik zei maar wat.

Niels: Wil jij zeggen, dat... Jemig zeg, ik weer met m'n grote bek.

Wiebe: Lekker ding?

Niels: Zoals zij zijn er maar weinig. Vol charme, prachtige ogen en een kontje... Mmm, net een perzik.

Wiebe: Toch niet zo behaard, hè?

Niels: Zover zijn we nog niet.

Wiebe: Nog niet eens, joh? Hoe lang zie je d'r al dan?

Niels: Een paar weekjes pas.

Wiebe: Dat is het enige dat ik mis in mijn vrije leventje. Een warm genootschap voor de nacht.

Niels: Word dan journalist. Je weet altijd alles. Dan kun je gaan verdienen en heb je de vrouwen voor het uitzoeken.

Wiebe: Van werken word je hartstikke moe. Nee hoor, ik doe het wel gewoon zo. (*bukt naar een tas en haalt er een flesje bier uit*) Biertje?

Niels: Het mag eigenlijk niet, maar ik ben er echt aan toe. (*pakt pils aan*) Hoe houd je die flesjes zo koud?

Wiebe: (*houdt tas open en laat Niels erin kijken*) Brok ijs. Uit de vriezer van 'Bij ons thuis' (*of naam van een restaurant bij u in de buurt*) gepakt en in een plastic zak gedaan.

Niels: Je bent me ook een mooie, jij hè? (*Wiebe geeft flesopener aan Niels, die het flesje openmaakt*) Je hebt toch ook maar een best leven zo, hè?

Wiebe: Zekers. En daarom houd ik het ook zo. Mij best.

Niels: Beter dan dat stomme kantoor waar ik elke dag weer naartoe moet.

Wiebe: (*heft flesje*) Proost op de vrijheid!

Niels: ... die ik niet heb... (*zucht diep*)

Wiebe: Een vrouw thuis die voor je kookt en een liefje die je verwend met haar mooie lijfje. Man, jij hebt niks te klagen. (*drinkt flesje leeg en staat op*) Makker, ik had je nog graag langer vergezeld, maar ik moet weg.

Niels: Jij hebt toch nooit iets?

Wiebe: Eten bij het rode kruis om 12:00 uur. Dan moet je ruim op tijd zijn, anders zijn de plekken bezet en krijg je niks. (*pakt tassen op, laat leeg flesje op de bank staan*) Laat je niet inpakken door je werk, hè? Neem gewoon eens een paar dagen vrij. Zal je goed doen. Doeiii! (*af*)

Niels: (*staat op, kijkt beide kanten op - kijkt op horloge*) Ze is knap laat. Alsjeblieft, laat het niet waar zijn. Mijn smoes was al zo slecht. Als ik dan ook nog eens voor niks zo'n domme leugen heb bedacht... Nee, ze komt heus nog wel. Het is net vijf minuten later dan de afgesproken tijd. Hebben we nog precies een half uur. Het wordt een vluggertje, maar het wordt een mooie! Tenminste, als het rozengeur en maneschijn verhaal voorbij is... Je weet het nooit met die vrouwen van tegenwoordig. Romantiek is belangrijker dan gewoon even een snelle beurt. (*Myrthe en Tessel komen oplopen vanaf rechts. Al kletsend. Myrthe draagt een vrij grote handtas. De twee laten Niels schrikken*)

Myrthe: Oh, het is zo'n schat. Eigenlijk is hij te lief om een hetero te zijn... Maar ik ken hem ook al zo lang.

Tessel: Dat heb je als het je buurjongen is...

Myrthe: Ja, en al voor zolang. Echt al jaren.

Tessel: Ik wou dat ik een leuke buurjongen had.

Myrthe: (*ziet Niels*) Pap, wat doe jij nou hier?

Niels: (*gaat overdreven achterover gezakt zitten*) Oh, ik geniet gewoon even van het weer. Een paar minuten geen kantoorgezeur aan m'n kop.

Myrthe: Je had toch die belangrijke vergadering met dat grote concern om 11 uur? Mama zei dat je daarom vroeger weg moest vanmorgen.

Niels: Huh? Ja, dat klopt. Die... eh... die is verzet. Naar vanmiddag.

Tessel: Soms is het verstandiger om iets uit te stellen, zodat u zich beter kunt voorbereiden op hetgeen u heeft uitgesteld, zodat u niet voor plotselinge veranderingen komt te staan.

Myrthe: Maar pap, het is nu toch geen koffiepauze?

Niels: Myrthe, ik heb gelukkig wel wat te zeggen op kantoor. (*met schuine blik naar Tessel*) Wie... eh... wie heb je meegenomen?

Myrthe: Oh sorry, dit is Tessel. Dat is een nieuwe collega van me. Ze is hier niet zo lang geleden komen wonen. Ik laat het hier even allemaal zien.

Niels: (*steekt hand uit*) Dag Tessel. Ik ben de vader van Myrthe.

Tessel: (*verlegen*) Aangenaam kennis met u te maken, meneer die vader is van Myrthe.

Niels: (*met glimlach*) Noem me maar gewoon Niels. Dat doet eigenlijk iedereen. (*zenuwachtig naar rechts kijkend*) Maar... eh... hoe komen jullie zo opeens vrij?

Myrthe: Omdat Tessel nieuw is, wil Karel dat ze de buurt eerst ziet. Ze werkt tenslotte toch op het gemeentehuis/stadhuis.

Niels: Dan zal ik jullie maar niet ophouden, hè? Er is nog zoveel om te laten zien.

Myrthe: (*krijgt een idee*) Hé, dat is een goed idee, pap. Jij kent de buurt hier veel beter. Jij kan tenminste vertellen wat alles voorstelt. Ga met ons mee!

Niels: Nou... eh... ik heb eigenlijk niet zoveel tijd.

Myrthe: Als je toch maar een beetje hier zit te hangen, dan kun je net zo goed je tijd goed besteden.

Tessel: Ik leer erg graag, meneer die vader is van Myrthe. En ik kan, volgens mijn moeder, erg goed luisteren. Zo goed zelfs dat ze altijd zegt dat ik aan de deur moet luisteren wanneer er aangebeld is, omdat ik kan horen wie het is.

Niels: (*negeert Tessel*) Nou, zie je, ik heb over vijf minuten weer een afspraak. Die is er plotseling tussendoor gekomen. Daar moet ik zo naartoe.

Myrthe: (*met dichtgeknepen oog*) Toch niks... geheimzinnigs, hè?

Niels: Ik geheimzinnig? Kind, ik doe nooit iets geheimzinnigs.

Myrthe: Pa, ik weet heus wel dat dat telefoonnummer in jouw agenda, waar met lippenstift een hartje omheen staat – hoe puberaal – niet van een klant is.

Niels: Myrthe, hoe kom je daar nou bij? Je ziet echt weer dingen die er helemaal niet zijn.

Myrthe: Het is in ieder geval niet mam haar nummer.

Niels: Ga jij Tessel nou maar verder rondleiden! Dan kan ik rustig op m'n afspraak wachten.

Tessel: U zei net dat u naar een afspraak toe moest... *(dan komt Marloes gehaast op vanaf rechts)*

Marloes: Oh Niels, sorry dat ik zo laat ben. Er kwam wat tussen en ik kon echt niet weggkomen. *(maakt aanstalten Niels een kus te geven, die zijn hoofd naar achteren gooit en demonstratief zijn hand uitsteekt)*

Niels: Dag Marloes, fijn dat je gekomen bent.

Marloes: Wat doe je... vreemd? *(Niels glimlacht zenuwachtig)* Wat is er, Niels?

Niels: *(schraapt keel)* Ahum... Niks, alleen... eh... laten we even ergens anders gaan praten.

Tessel: *(steekt hand uit naar Marloes)* Tessel Steenstra. Aangenaam!

Marloes: *(met blik van Niels naar Tessel)* Hallo. Ik ben Marloes den Boogaard. Jij ook aangenaam, geloof ik.

Niels: Ja sorry dames. Mijn afspraak is gekomen. Dus als jullie ons willen excuseren...

Myrthe: Ja ja, een afspraak, hier in het park. Op een bankje in de zon...

Marloes: Beter dan binnen met zulk weer.

Myrthe: Kom Tessel, dan lopen we verder. *(afkeurend)* Dan kan 'ie alleen zijn met zijn afspraak. *(samen met Tessel af via rechts)*

Marloes: Waar ken je dat meisje van?

Niels: Oh... ze is... eh... de dochter van... onze burens... ik bedoel... mijn burens. Ja, misschien dat ze me inmiddels wel een beetje als haar vader ziet. Haar eigen vader is... al een hele poos geleden overleden, dus...

Marloes: Wat triest. Dan moet ze heel jong geweest zijn.

Niels: Was ze ook. Ze kwam toen vaak bij mij. En natuurlijk troostte ik haar dan.

Marloes: Je bent ook zo'n lieverd.

Niels: Een beetje wel, hè?

Marloes: *(ontdeugend)* Wat had je voor plan?

Niels: *(niet begrijpend)* Plan?

Marloes: Toe Niels, doe eens romantisch.

Niels: Oh, zo'n plan. Dat zul je snel te weten komen. Kom maar met me mee! *(beiden af via rechts, Niels laat zijn koffertje naast de bank staan. Iris komt op vanaf achteren. Ze draagt een pet en een zonnebril. Verder lange mouwen en een lange broek, geheel in het groen/bruin. Ze kijkt in de richting waarin Niels en Marloes verdwenen zijn)*

Iris: Ik wist het wel. Het kon niet anders. Je bent erbij, Niels. Op heterdaad betrapt. Maar, je zult er berouw van krijgen. Zeker wel. *(Dieuwertje op vanaf links. Ze heeft een riem vast met daaraan een speelgoedhond. Ze schrikt een beetje van Iris en deinst wat terug. Iris wil snel weglopen, maar Dieuwertje herkent haar)*

Dieuwertje: Iris, wat zie jij er mysterieus uit. Wat ben je aan het doen?

Iris: *(nep)* Oh Dieuwertje, wat leuk om je te zien. Lang geleden. Hoe is het met jou?

Dieuwertje: Prima, prima! Maar met jou gaat het wat minder zeker, hè? Ben je de overgang ingestapt?

Iris: Hoe kom je daar nou bij?

Dieuwertje: Je loopt erbij als een slecht geklede rechercheur. Ben je erachter gekomen dat je eigenlijk wel heel veel spanning mist in je oerdegelijke leventje?

Iris: Oh, je bedoelt die zonnebril en die pet. Nee, dat is... nou ja... kan ik je vertrouwen?

Dieuwertje: Kind, je kent me. Ik zwijg als het graf. Erewoord.

Iris: Nou, dan vertel ik het maar. Ik heb het inmiddels al lang genoeg verzwegen. *(zucht diep)* Ik heb een zonneziekte. Ik mag niet aan teveel zonlicht worden blootgesteld.

Dieuwertje: Och kind, wat vreselijk. Hoe is dat gekomen?

Iris: Teveel in de zon geweest. Het is een soort chronische zonnesteek.

Dieuwertje: Wat naar voor je, zeg. En krijg je er medicijnen voor?

Iris: Ja, negen pillen per dag. Het moet mijn huid zuiveren en zoveel mogelijk pigment laten verdwijnen.

Dieuwertje: Joh, dan moet je eens gaan praten met Michael Jackson. Die weet wel hoe je pigment uit de huid haalt.

Iris: Hij heeft inderdaad eenzelfde soort ziekte als ik. Het is familie van elkaar.

Dieuwertje: Daarom loopt hij natuurlijk ook nooit in korte kleding; hij draagt altijd zwart en houdt al zijn vel bedekt. Zelfs vaak een mondkapje.

Iris: Die draagt 'ie alleen maar om zijn mislukte plastische chirurgiebehandelingen te bedekken, hoor.

Dieuwertje: Lief, ik heb met je te doen. Heb je al psychologische hulp ingeschakeld?

Iris: Nou, ik moet eigenlijk eerst nog aan het idee wennen. Het is echt een domper in het prachtige huwelijk van Niels en mij.

Dieuwertje: Ja, kan ik me voorstellen. Maar hij is nu vast extra lief voor je.

Iris: Dieuwertje, wil je alsjeblieft beloven dat je het niet doorvertelt?! Ik wil liever niet dat de hele buurt het weet. Dan krijg je van die blikken.

Dieuwertje: Meid, je geheim is veilig bij mij.

Iris: En nog een reden om het niet door te vertellen. (*spreekt zacht, dicht bij Dieuwertje in de buurt*) 't Is nogal besmettelijk. (*Dieuwertje deinst wat achteruit*)

Dieuwertje: Oh, nog vervelender. (*neemt afstand*) Nou meid, beterschap ermee, hè? Ik moet Wuppie nog even verder uitlaten. Dag hoor! (*met snel pasje af via rechts*)

Iris: (*moet lachen*) Ik ben benieuwd hoe lang de roddel erover doet om vanaf hier naar de andere kant van het dorp te komen. Tjonge, wat is ze weer goedgegelovig. (*opeens weer serieus*) Maar wat doe ik met Niels? Ik lust hem rauw! (*bozig af. Simon komt op. Met allerlei schoonmaakspullen; een vuilniszak, een prikker en met een bezem. Hij begint de boel schoon te maken*)

Simon: (***mag ook in eigen woorden***) Wat een koleresooi hebbe ze d'r weer van gemaakt. Da's toch geen fatsoen? Wat voor opvoedingsmethodes hebben hunnie ouders gebruik? 'De natuur redt zich wel.' Die verteert al die troep wel weer? Etterbakkies. As ik se een keer in me poten krijg as ze een blikkie op de grond pleuren, dan douw ik se met de kop so in de vullisbak. (*gaat door met schoonmaken*) Ik ben toch ook veel te oud voor dit soort klussies? Ik heb me strepies toch intusse wel verdien? Maar nee hoor, Simon mot de boel weer schoonmaken. Nog effies en ik gaat met pensioen. (*het is inmiddels wat meer opgeruimd. Simon strekt zijn rug*) So, klaar weer. Toedeledokio. Ik peert hem. (*af. Jochem en Marjolein komen op*)

Marjolein: Oh Jochem, ik ben zo nieuwsgierig. Je hebt me zo in de zenuwen laten zitten. Wat is nou toch dat geheim waar je het steeds over hebt...?

Jochem: Ga even zitten, Marjolein.

Marjolein: (*blijft staan*) Kom nou op Jochem. Ik wil het echt weten.

Jochem: Ga daarom even zitten. Het is erg moeilijk voor me.

Marjolein: Heb je een auto gestolen?

Jochem: (*licht geïrriteerd*) Nee.

Marjolein: Heb je een joint gerookt?

Jochem: (*iets meer geïrriteerd*) Nee.

Marjolein: (*als ontdekking*) Heb jij soms de televisie gesloopt?

Jochem: Is die stuk dan? (*weer meer geïrriteerd*) Nee, ook dat heb ik niet op mijn geweten.

Marjolein: Het gaat toch niet over die paar snoepjes die je gestolen hebt toen je een jaar of zes was, hè?

Jochem: Marjo, stil nou! Geef me nou even de kans.

Marjolein: Ja, jij schiet niet op. Ik moet al steeds zo geduldig zijn.

Jochem: Het heeft te maken met... met mijn gevoelens.

Marjolein: (*flauw verbaasd*) Hebben jongens dan ook gevoel?

Jochem: Marjo!

Marjolein: Maar daar praten jullie jongens toch nooit over? Zeker niet met hun irritante, nieuwsgierige zussen.

Jochem: Het heeft te maken met mijn gevoelens in de... zeg maar... in de liefde.

Marjolein: Heb je een vriendinnetje?

Jochem: Nee.

Marjolein: Ben je verliefd?

Jochem: Ook niet.

Marjolein: Heb je het eindelijk gedaan? Ben je niet langer maagd meer?

Jochem: Tjonge Marjolein, had ik je maar nooit verteld dat ik iets kwijt moest.

Marjolein: Oh Jochem, ik ben zo nieuwsgierig.

Jochem: Als je nou even een minuutje je mond kan houden...

Marjolein: Sorry. Het komt door de zenuwen. Dan ga ik veel en snel praten.

Jochem: Marjo, ik ken je al mijn hele leven. Je hoeft niets uit te leggen. Je moet nu alleen maar even stil zijn. Goed?

Marjolein: Goed, ik zip mijn lippen dicht (*doet dit – tussen dichtgeritste lippen door en gooi het sleuteltje weg*)

Jochem: Zoals ik al zei; het heeft te maken met de liefde. Met mijn voorkeuren.

Marjolein: Blond, lang, sportief gebouwd, het liefst met een schaatserkontje als Marianne Timmer. Dat is me al bekend.

Jochem: Rits!!!

Marjolein: (*hand voor haar mond*) Sorry.

Jochem: Het zit namelijk zo. Ik ben... ik ben... ho... (*Myrthe komt op met Tessel – Jochem verandert plots van onderwerp*) ho... homeopathisch onder behandeling bij een homeopaat.

Marjolein: Huh?

Tessel: Hé, hier waren we net toch ook al?

Jochem: Ik had toch steeds zo'n last van die hoofdpijnen 's avonds.

Marjolein: Hoofdpijn? Wanneer?

Jochem: De dokter heeft me doorverwezen naar een homeopaat. (*tot Myrthe*) Hoi Myrthe.

Myrthe: Ha. Wat doe jij hier nou met je zus?

Marjolein: Als ik het wist...

Jochem: Gewoon... even broer en zus onder elkaar. Hoe is ie?

Myrthe: Goed. Kijk Tessel, dit is nou Jochem.

Tessel: Oh, is dit hem? Hoi Jochem. Ik heb al veel over je gehoord. Het blijkt dat je echt helemaal... (*wordt onderbroken*)

Myrthe: Ze is nieuw op mijn werk.

Jochem: Dag Tessel. (*steekt zijn hand uit, Tessel pakt hem beet en kijkt erg verliefdachtig*) En dit is Marjolein, m'n zus.

Tessel: (*terwijl ze haar blik niet van Jochem afhoudt en zijn hand vast blijft houden*) Aangenaam kennis te maken, Marjolein.

Jochem: Maar goed, wat had je over me gehoord, Tessel?

Tessel: Dat je zo... (*wordt onderbroken*)

Myrthe: Heb jij m'n vader zonet nog gezien?

Jochem: Je vader?

Myrthe: Hij was hier net. Met een vrouw.

Jochem: Nee, niet gezien.

Marjolein: Ik wil niet heel onbeleefd zijn, hoor. Maar mijn broer en ik waren in gesprek.

Myrthe: Oh sorry, we wilden niet storen.

Tessel: Waarover hadden jullie het?

Marjolein: En we waren nog niet uitgepraat ook.

Myrthe: Goed, sorry! Kom Tessel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto